

Portræt af Delia Day

2. del

fortsat fra side 23

Skel mellem offentlig og medlemsdel

Hjemmesiden er meget stor og næsten umulig at skabe sig et hurtigt overblik over. Den er delt op i en offentlig del, og en medlemsdel. Det koster 24,95 \$ (ca. 160,- dkr.) at få adgang til alle sider og billeder, i en tre måneders periode, herefter koster det \$8,32 (ca. 52,- dkr.) pr. måned at fortsætte medlemskabet.

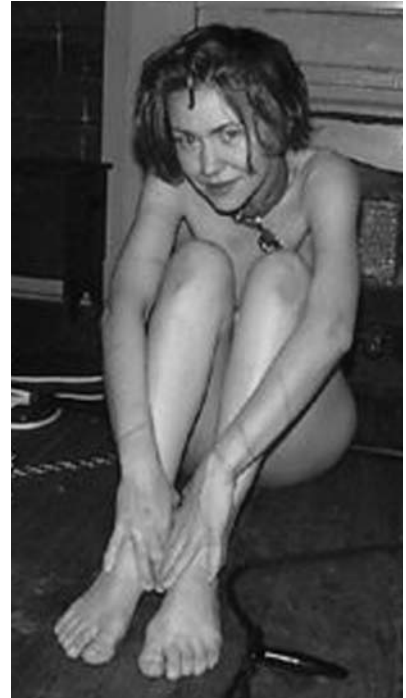
Delia Day angiver to motiver for at have en medlemsdel på sin hjemmeside. For det første giver det hende mulighed for at bidrage til husholdningsbudgettet, en mulighed hun ellers er afskåret fra, da hun lever som slave - hele tiden. For det andet kan hun offentliggøre billeder, der kan opfattes som stødende og pornografiske på medlemsdelen af sin hjemmeside. Uden dermed at risikere sagsanlæg fra "uskyldige," der tilfældigt kommer til at klikke sig ind på siden.

Den offentlige og gratis del af hjemmesiden er rigtig stor og interessant, men hvis

læseren, som jeg, bliver bidt af Delia Days skrivelser og billeder, kan jeg kun anbefale, at man tager pungen op af lommen. Medlemsdelen er et overflødigshorn af beretninger om seksuelle praksiser og tanker i forbindelse med dette. Da den ofte opdateres, er det muligt at følge med i Delias liv på en meget intim og nærværende måde. De ugentlige opdateringer sikrer, at man som læser føler, man får valuta for sine penge.

"Men brug først lidt tid på den gratis del, der er stof nok til flere ugers læsning"

Og så er hjemmesiden befriende fri for de sædvanlige pop-up reklamer, som ellers er lige så sikre, som en influenzaepidemi på sexrelaterede betalingshjemmesider. Den eneste pop-up reklame, der findes på Delia Days hjemmeside, kommer når man træder ind på siden, og er en opfordring om at tilmelde sig medlemsdelen.

Hvis jeg nogensinde skulle betale for adgang til en erotisk hjemmeside, ville Delia Days stå øverst på listen. Men brug først lidt tid på den gratis del, der er stof nok til flere ugers læsning.

Slave eller sexslave

Vi spørger Delia om forskellen mellem at definere sig som 'slave' og 'sexslave' og hvorfor hendes titel på hjemmesiden rummer ordet sexslave, når hun insisterer på at forstås som slave.

"Mit illustrerede liv som en sexslave" er meget anderledes overskrift, end "Mit liv som slave" eller "Mit liv". Den første af disse overskrifter kunne nemt forveksles til en helt anden kontekst, mens den anden simpelthen ville være kedelig og ikke inspirere folk til nysgerrigt at se efter."

"Det er ikke en forskel i semantik [ordets betydning - red.] eller opfattelse, det er bare en mere effektiv kommunikation inden for begrænsningerne af overskriftslængder der bruges ugenert i marketingsøjemed, ligesom titlen på bøger eller magasiner."

Delia Day's hjemmeside opdateres ofte. Mindst en gang om ugen, kommer der ca. 20 nye historier og mange flere billeder på medlemsdelen. I august måned er medlemsdelen vokset med 637 nye billeder og 77 nye historier/artikler.

Vi spekulerer over om Delias hjemmeside og dokumentationen af hendes liv som slave, er blevet et mål i sig selv, og om hun har mærket et fokusskift i sine skrivelser

efter, hun er begyndt at have betalende kunder og vi sender hende spørgsmålet. Hun svarer:

"Min hjemmeside er, for at gøre det simpelt, et job, ikke en mission eller et mål i og for sig selv. Jeg ønsker at gøre det godt, og jeg ønsker at blive godt betalt for det. Det er hårdt arbejde og jeg har et nådesløst produktionskema at følge, men mit liv har egentlig ikke ændret sig synligt. Det er blot en smule mere travlt nu end tidligere."

Vi spørger videre til hjemmesiden, og hvad hun tænker om sin andel i den stigende interesse for SM.

"Jeg vil ikke sige, at der er en stigende interesse, kun en stigende accept af de mennesker, der allerede var interesseret. Mennesker føler sig nu mere sikre til at udtrykke sig i stedet for at fortrænge, og det er en god ting. Jeg ser min hjemmeside som havende en rolle i denne fortsatte trend, ved at præsentere et godt eksempel til den store verden, hvor den kan se en virkelig person, i stedet for en opfattet perversion."

"Det er meget sværere ikke at kunne lide og acceptere virkelige personer, end opfattede perversioner. Det er et uddannelsesmæssigt middel til et meget bredere publikum, end BDSM kulturen."

Det er svært at være uenig med Delia Day i betragtningerne om, hvad der skal til, hvis vi ønsker en bredere accept af BDSM i det omgivende samfund. Der er dog nogle ting, jeg synes det er vigtigt, at vi som BDSM'ere er opmærksomme på i vores bestræbelser på at blive accepterede.

For det første skal vi overveje, om vi med accept mener større (kvantitativ) udbredelse af de sadomasochistiske glæder. Det er vigtigt, at vi forstår, at det for nogen er en væsentlig tiltrækning til BDSM at kulturen er en subkultur, og derfor tilbyder nogle positioner, der kun findes i subkulturelle sammenhænge. En større mainstreaming vil kunne udviske disse positioner og dermed undergrave en del af forudsætningen for den kulturkritik, der ofte er en væsentlig

del af en subkultur. Nogle af de mennesker jeg kender indenfor BDSM, er helt åbenlyst tiltrukket af denne kultur, fordi den er noget andet, og tilbyder noget andet, end mainstreamkulturen. Der er et element af samfundskritik i visse hjørner af BDSM-kulturen. En samfundskritik som også Delia Day udøver på sin hjemmeside, som kan gå tabt i en mainstreaming af BDSM. Dermed ikke være sagt, at vi skal stigmatiseres eller sygeliggøres på nogen måde.

For det andet kan jeg være bange for, at vi i bestræbelserne på at vise, at vi bare er helt almindelige mennesker, lukker øjnene for, at dette ikke er den rene sandhed i BDSM-kulturen. Den er, som de fleste andre kulturer, heterogen snarere end homogen, og ved at lade som om, dette ikke er tilfældet, afskærer vi os selv fra at sætte fokus på dette internt blandt BDSM'ere.

Endvidere frygter jeg, at vi i selve processen med at fremstille os selv som 'ordentlige' og 'respektable' mennesker, kommer til at udelukke de af os, der ikke passer ind i 'det pæne selskab' som udstødte freaks. En problematik, jeg synes findes mange steder i Delia Days tekster, hvor hun forklarer og 'normaliserer' sit liv, for at trække lighederne frem, i stedet for at stille sig op og sige "dette er mig - og jeg har ikke i sinde at bortforklare det!"

For at sætte det lidt på spidsen, prisen for accept kan blive for høj.

BDSM-sproget

Hvordan forholder Delia Day sig til de ord, der efterhånden er udbredt som definitioner i BDSM kulturen (eksempelvis subpace og topspace), og forsøget på at finde en fælles terminologi - Delia Day er, som det fremgår af svaret, ikke meget for disse nye selvopfundne begreber:

"Jeg forholder mig ikke til dem. Jargonsproget har grebet om sig, og det har altid virket fremmed, mærkeligt og ikke brugbart til andet, end at forvirre mig. Der er ingen af disse ord, jeg hører i mit daglige liv. De lyder mærkelige for mig, når jeg hører dem, endnu mærkeligere, når jeg siger dem, men de er et sprog, du bliver nødt til at kunne til en vis grænse, for

at skabe en kommunikationsbro med de mennesker som bruger det."

"Der har, efter min mening, aldrig været et værre PR slogan, end "safe, sane and consensual"

"Godt eller skidt, de [ordene] hænger fast i mange menneskers hoveder. For det meste synes jeg, det er skidt. De er ikke gode at kommunikere med, og der har, efter min mening, aldrig været et værre PR slogan, end "safe, sane and consensual" (sikkert, sundt og samtykkende)."

"Det er som en nøgen mand, der står på toppen af en bil i regnen og skriger af sine lungers fulde kraft: "Jeg er fornuftig! Jeg er mentalt tilregnelig!" til en forvirret menneskemængde. Han ser, for dem, ud til at handle temmeligt sindssygt, og at bruge ordene ændrer ikke deres opfattelse af hans tilregnelighed, det forstærker kun opfattelsen af, at han er absolut totalt skør."

"Jeg ved, at der er et stort og tiltrængt behov for offentlig accept, men det er ikke det, der nogensinde vil medføre offentlig accept. Jeg tror, det er meget bedre at vise mennesker, at vi bare er som de, der bor ved siden af; deres venner og naboer, ved at tale mere om livet - om vo-

Delia Day

res liv, end kun om vores seksuelle praksiser og fantasier."

"I min seksuelle praksis, er det hele bare god, ren, glad, hedonistisk sjov. Jeg svinger ikke ud og ind af steder [f.eks. sub-space]. Det har altid bare været noget, der skulle gøres, jeg tænker ikke over teorierne, om hvorfor jeg gør det. Det er meget skødesløst og komfortabelt, lige som mit øvrige liv."

Når jeg ser mig om i BDSM-kulturen, synes jeg ofte at nytilkomne BDSM'ere forventes, at kunne placere sig selv indenfor forskellige, mere eller mindre fastlåste kategorielle definitioner: Er du en tøs, slavetøs, slavinde, slave, slavesvin, dominant, sadist, submissiv, masochist og/eller switch? Ofte bruger de nye meget mere tid og energi på at lære at beherske sproget eller jargonen indenfor den del af BDSM-kulturen, de præsenteres for, end på at finde ud af, hvad de selv, helt konkret, har af lyster og tanker om emnet. En tendens jeg synes er trist, da den ofte medfører, at der er tale om udenadslære i stedet for en personlig og inderliggjort stillingtagen. Som tjener til fastlåsning af seksuel identitet, i stedet for udforskning.

Der er intet i vejen med fagsprog og klart definerede begreber, jeg er selv ihærdig bruger af et fagsprog. Men i forhold til BDSM observerer jeg, at der mangler nogen grundige og forholdsvis klare definitioner. Når nye ord og begreber dukker op, som eksempelvis begrebet om tilstanden 'subspace', så er det ikke fordi der er tale om et nyt fænomen (ekstase, trance eller suggestionstilstand er blot andre ord for samme fænomen), det er blot et forsøg på at italesætte

dette begreb, som et rent og skært BDSM udtryk. I dette forsøg glider nogle af de betydninger, der findes i de gamle ord ud af forståelsen af begrebet, og dermed forståelsen af fænomenet. En proces der efterlader os fattigere i nuanceforståelse og kommunikationsmuligheder.

Et andet problem med udviklingen af et fagsprog for BDSM'ere er, at vi pludselig ikke længere kan kommunikere meningsfyldt. Sproget bliver teknisk og tørt og pludselig handler det ikke mere om spændte sommerfugle, der flager i maven, eller angstens sved, der driver ned af ryggen, men om udløsning af endorfiner fra det autonome nervesystem. Jeg synes noget af kommunikationsværdien går tabt i denne oversættelse. Endvidere er det med til at fastlåse forståelsen af os som en pseudo-religiøs sekt, der indforstået og andægtigt nikker til hinanden, mens vi taler et sprog, der for udenforstående virker som totalt volapyk.

Mental sundhed

- hvor det danske sprog mangler en mundret oversættelse af det engelske ord 'sane'.

Delia Days motto, der findes på næsten alle siderne på websitet lyder: *"Delia Day,*

Subversiv Crusader for Sanity" (subversiv [samfundsomvæltende - red.] korsridder for mental sundhed), hvad mener hun med det?

"Det er ikke mit eget påfund, men noget andre har sagt om mig og mit arbejde her på nettet, jeg kunne godt lide udtrykket og adopterede det derfor som 'tag-line' [en kort fængende overskrift -red.]"

"Sprogligt betyder 'subversion' at stræbe mod, at forkaste eller ødelægge, hvilket jeg ønsker at gøre i forhold til stereotyper. De samme stereotyper, som jeg selv bruger og spiller på, for at lokke folk til at læse, hvad jeg har at sige. Det er deres egen tiltrækning til disse [stereotyperne], som jeg er afhængig af, i anstrengelsen for at erstatte de ofte absurde idéer, som længe har været portrætteret i fantasibaseret litteratur, med nogle, der er bedre rodfæstet i sociale relationer, almindelig sund fornuft og jordnær virkelighed - angiveligt "mental sundhed."

"Hvis jeg skulle angive et enkelt mål, jeg har, udover at blive betalt, som en hvilken som helst forfatter ønsker at blive betalt, er det helt enkelt at inspirere mennesker til at tænke, tænke selv - og tænke videre, end de dogmer, der er så fremherskende i alle hjørner af samfundet."

Delia skriver som sagt meget ærligt på sin hjemmeside, og man får glimtvist præsen- teret en livshistorie, der efterlader læseren med en fornemmelse af en kvinde, der til ti- der har haft det meget svært, og som også har haft psykiske kriser ud over det sæd- vanlige. Hun skriver blandt andet om erfa- ringe med bulimi, og selvpåførte ar, og vi spørger hende derfor, om denne del af livet, og hvordan hun er nået til at være så til- freds og glad, som hun synes at være i dag. Vi bliver grundigt korrekset i svaret:

"Det er en stereotypi at kæde en given adfærd sammen med tanker om glæde eller velbefindende, men ja, det er sandt, at jeg i mine ungdomså; når jeg var un- der voldsomt pres var bulimisk, hvilket medførte mislykkede forsøg på problem- løsning. Det er også sandt, at jeg har en meget tvangsmæssig dårlig vane med at pille i sårskorper. Den dag i dag kan jeg stadig ikke kontrollere det, og det efter- lader ar. Jeg bider mine negle for at kon- trollere skaden. Jeg gør det samme, som alle andre i forhold til mine dårlige vaner, jeg forsøger at kompensere og forlige mig med min ufuldkommenhed og mine ska- vanker."

"Opfattelsen af hvilke ting, der er ufuld- komne og skavanker, tror jeg har mere at gøre med, om man er glad inden i eller ej, end med noget andet - jeg opfatter i dag færre af mine vaner som skavanker. Man kan ikke sige, at der har været tale om en rejse. Jeg var ikke på vej mod nogen de- stination. Jeg levede mit liv, og derigen- nem forligede jeg mig med konflikten mel- lem individualitet og samfundsmæssige forventninger."

"Jeg mener, at denne konflikt blev løst til- fredsstillende i sidste ende. Mit liv er rig- tig godt, mener jeg, men ingen har et liv uden momenter af ulykkelighed eller fø- lelsesmæssig flux, fra [livs-]omstændig- hederne, efterhånden som de ændres."

Vi spørger alligevel interesseret videre til hendes tanker om disse ting - føler hun sig mentalt og fysisk sund i dag?

"Sund" er et ord med mange meninger, teknisk såvel som samfundsmæssigt. Der-

for er det et meget svært spørgsmål at svare på."

"Føler jeg mig mere sund mentalt? Ja. Føler jeg mig mere sund fysisk? For hvert år jeg bliver ældre, føler jeg mig mindre sund fysisk, end året før. Det går ned af bakke fra nu af."

Den ubetingede kærlighed

Delia elsker selvsagt sin ejer, det fremgår tydeligt af hendes hjemmeside, hvad enten det skæres ud i pap, eller er underforstået i teksten.

I artiklen "The caring D/s relationship" skri- ver hun blandt andet:

"Traditionelle kristne ægteskabsløfter ly- der noget i denne retning "elske, ære og adlyde i medgang eller modgang". Dette er præcis, hvordan det er i mit parforhold. Jeg tager dette seriøst, hvor de fleste andre mennesker blot udtaler ordene, og begiver sig til skilsmisseretten, når nyhe- dens interesse klinger af."

"Det handler om at skabe et stærkt for- hold, der kan overleve alt det lort, livet altid slynger i hovedet af dig. Det handler ikke om fjollede dumme ritualer eller at spørge om tilladelse til at gå på toilettet. Det er ikke en modestatement, en fetish- fiksering eller en fjollet romantisk fantasi. Det er kedeligt hverdagsliv - sammen. Kedsomhed er det, der dræber parforhold. Nyhedens interesse falmer. Så det du har brug for er et fundament. Find fundamen- tet og du har mange flere muligheder for ophidselse, end du nogensinde troede muligt, fordi der aldrig er noget, du vil op- leve som truende overfor dit parforhold."

Delia's kærlighed til sin ejer og mand er ab- solut ubetinget. Hun er villig til hvad som helst, for at behage ham, og demonstrerer dette på utallige forskellige måder.

En af teksterne, der findes på den gratis del af hjemmesiden, handler om, hvordan man som menneske i den vestlige overflodskul- tur ofte har svært ved at skelne ønsker fra behov. Og hvordan hun gennem sin anden opdragelse har lært at skelne og i proces- sen har opgivet sit "selv."

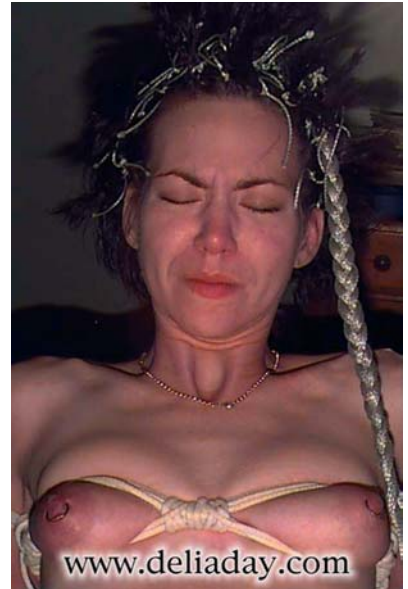

"Jeg voksede op i en meget material- istisk husholdning, en helt-igennem-ameri- kansk-øllebrødsagtig drøm, uden at ønske noget, og tog det derfor for givet, at ting på mystisk vis kom mig i hænde, når jeg ville det. Legetøj, nye kjoler og al øvrig udrustning, der hører med til borgerska- bets forventninger om, hvordan man skal tage sig ud."

"Find fundamentet og du har man- ge flere muligheder for ophidselse, end du nogensinde troede muligt"

Som de fleste andre, der er vokset op i den vestlige verdens økonomiske succes og rigdom, lærte jeg at forveksle ønsker (wants) med behov (needs), uden nogen- sinde at lære forskellen, indtil alt det, jeg havde vænnet mig til, blev taget væk fra mig trin for trin. Ind i mellem sparkede og skreg jeg i protest, som en narkoman med abstinenser. Det var en smertefuld æn- dring fra et syn på verden, farvet af hvad jeg ejede til et, hvor det var mig selv, der pludselig var ejet, hvor intet ikke engang min krop, var min egen. Det eneste jeg

Delia Day

ejer i dag er mine tanker, fordi man ikke kan fortælle andre, hvad de skal tænke. Men ikke engang mine tanker ligner, hvad jeg tidligere tænkte, fordi det er muligt at lære nogen, hvad de skal tænke, og give dem gode begrundelser til at tage nye ideer til sig. Meget lidt af det gamle 'mig' er her stadig efter min anden barndom."

"Denne gang blev jeg opdraget med viden om skellet mellem ønsker og behov. Jeg har behov for at tjene, intet andet. Alt andet, selv mad og luft og vand, disse ting, der sædvanligvis listes som de mest basale af menneskelige behov, er i virkeligheden ønsker. Uden dem ville jeg dø, men jeg har allerede givet mit liv i dedikation til min ejer. Mit 'selv' har længe været dødt og begravet, meget lig den måde nonner, munke, martyrer og fanatikere af alle slags opgiver deres selv til et større mål, end individualitet og ren evolutionær overlevelse. Det er ikke så mærkeligt - ikke så ualmindeligt, selv hvis det er uventet at høre nogen sige det så direkte. Jeg er en Dolcett pige, hvilket er en reference få vil forstå, men jeg vil ikke forklare mere offentligt."

Som læser er det svært ikke at få associationer til hjernevask og sekterisk indflydelse, når man konfronteres med sådanne udsagn. Men når man læser videre og sætter disse udtalelser ind i den sammenhæng Delia Day skriver i og fra, får man indtryk af en kvinde, der er både tilregnelig, godt begavet, og ualmindelig lykkelig i sit parforhold.

Referencen til Dolcett i teksten ovenfor, forbigår ikke SMil Bladets opmærksomme reporter, og vi bliver nysgerrige efter, hvordan vi skal forstå denne reference, og spørger hende om der er tale om den kunstner, der tegner erotiske tegneserier, hvor unge kvinder hænges eller steges af deres ejere - og hvordan hun relaterer sig til dette?

"Det er denne Dolcett. Hvordan jeg relaterer mig? Ikke på nogen måde til gynop-hagia [at spise kvinder - red.], selvom jeg virkelig nyder en god hængning. Min brug af det ikke særligt kendte navn, der altid kun er kendt af en grund, var en hentydning til absolut dedikation."

"Ligegyldig, hvilke historier Dolcett har skrevet, er der altid et tema af dedikation, der overskrider det menneskelige instinkt for selv-opretholdelse. Pigerne går altid deres død villigt i møde, aldrig skrigende og sparkende."

"Den form for dedikation er ikke sjælden for mennesker, men den er sjælden i de personlige forhold mellem mennesker og oftest reserveret for religiøse eller andre lignende overbevisninger."

Skribenten af denne artikel finder Dolcetts tegneserier både underholdende og inte-

ressante. De er skræmmende og rå, men holdt i en så naiv stil, at de tydeligvis er fiktion. En kvinde, der ved et lotteri i smækkeklubben, har "vundet" æren til at være hovedret for de øvrige gæster, bliver aldrig desperat eller forsøger at flygte. Det er en del af Dolcetts univers at kvinderne - og deres mænd - altid accepterer konsekvenserne. Det er denne accept og dedikation Delia Day hentyder til i sin reference.

I artiklen "Why, oh why" forklarer Delia, hvorfor hun ønsker at blive ved med at leve det liv, hun lever med sin ejer:

"Den mest værdifulde fordel måles i stabilitet, sikkerhed, vished, kærlighed og vigtigst af alt accept. På mange måder er mit liv analogt med et barn, der lever med kærlige forældre. Der er forventninger. Der er opgaver. Der er ansvarsområder. Det er ikke et romantiseret Never Never Land [ønskeøen Peter Pan flyver til - red.], men det er alle fordele ved barndommen, jeg har opnået. Fejltagelser er aldrig verdens ende. Pres og stress smadrer ikke glæden ved livet. Der er altid nogen, der vil hjælpe dig, når du har brug for det. Og du kan også klæde dig fjollet. Alt sammen uden at opgive de gode ting ved voksenlivet. Vores sex er helt fantastisk."

"Den mest værdifulde fordel måles i stabilitet, sikkerhed, vished, kærlighed og vigtigst af alt accept"

"Hvis dette virker mærkeligt i dine øjne, må du huske på, at jeg ikke er en slave, fordi jeg blev solgt på en auktion. Jeg er ikke en slave, fordi jeg blev bedøvet og slæbt tilbage til hulen, mens jeg råbte og skreg. Jeg er en slave, fordi jeg byggede et virkeligt godt, meget sikkert, og helt uimodståeligt parforhold med en meget stærk og vidunderlig mand, som kan lide at kalde mig slave. Jeg tog imod hans vokabularium, ligesom jeg omfavnede forholdet. Jeg kæmper hver dag for at møde alle hans forventninger, fordi han langt overgår mine egne. Ofte siger folk at han er heldig at have mig, men jeg har aldrig følt, at han var den heldige, kun at jeg var. Det er derfor (That's why)."

Delia Day's ejer betyder alt for hende, og denne kærlighed og afhængighed kan for læseren virke skræmmende og fascinerende på samme tid. Ofte er det i de sammenhænge, hvor vi bliver fascineret og skræmte på samme tid, at vi finder mulighed for at udvikle os. Delia Day erkender åbent, at hun ikke kan leve uden sin ejer, og jeg er ikke i tvivl om, at hun mener det. En så absolut kærlighed og dedikation, forekommer mig både misundelsesværdig og skræmmende - tænk hvis det nogensinde blev aktuelt at teste det?

Links:

www.deliaday.com
Delia Days website

www.necrobabes.org/dolcett
Dolcetts tegninger

www.consensualslavery.com
Amerikansk diskussionsboard om frivilligt slaveri hvor Delia Day også debatterer. Hvis man vil læse eller skrive indlæg på debatsiderne skal man oprette sig som bruger.

At kaste med sten, når man selv bor i et glashus

Som læser er det svært ikke at spørge sig selv om dette er sygt eller ej? Jeg vil ikke forsøge at give et svar på om Delia Days forhold er sundt eller usundt, dertil er mit eget ståsted i et af hjørnerne af den sadomasochistiske kultur alt for spinkelt.

Endvidere synes jeg, at det er en rigtig dårlig idé at kaste med sten. Ikke blot, fordi vi selv bor i glashuse, men fordi det ikke er op til mig eller dig at definere, hvad der er sygt, og hvad der er raskt. Det er dog et spørgsmål, det er svært at undgå at stille sig selv, når man læser nogle af Delia Day's tekster. Delia Day skriver selv, at hun er en kvinde, der har nogle "problematikker", dette skinner klart igennem flere af artiklerne på hjemmesiden.

Men i stedet for at fokusere på og pege på disse problematikker og sige: "jamen se, det er derfor hun ..." vil jeg fremhæve, at Delia Day netop arbejder med sine problematikker. Og at det forhold hun har til sin ejer, er en af de måder hun overkommer sine svagheder.

Jeg tror ikke, der kan være tvivl om, at Delias forhold både styrker og nærer hende. At denne løsning, blot er én blandt andre mulige - som hun ikke har valgt, gør den ikke usund. Det liv hun lever, gør hende glad, ja nærmest lykkelig, og det kan jeg ikke have andet, end respekt for. At hun ydermere blotter sig selv og sit liv totalt på nettet til oplysning og underholdning - og ja som en måde at tjene penge på, gør ikke min beundring mindre. At jeg ikke selv kunne fore-

stille mig at leve det, berettiger mig ikke til at pege fingre af hende.

Fup eller fakta

Til tider, når jeg har researchet til denne artikel, har jeg haft mine tvivl, om Delia Day var en virkelig person eller blot endnu en fiktiv person som den legendariske O, og jeg er kommet til den konklusion, at det intet betyder for mig. Hvad jeg gør mig af tanker og overvejelser i forbindelse med besøg på hendes hjemmeside, bliver ikke mindre værdifulde, hvis der er tale om en fiktiv person. Jeg er stadig blevet underholdt, og udfordret, både på et intellektuelt og emotionelt niveau. Ligesom de refleksioner hun gør sig om livet, parforhold og sadomasochisme stadig er gyldige i mine øjne.

Lad mig slutte af, lige så begejstret som jeg startede dette portræt. Delia Days hjemmeside har været et meget interessant bekendtskab. Jeg kan kun anbefale læseren at kigge forbi den, og ved selvsyn konstatere om teksterne og billederne er ophidsende, forargende, provokerende, underholdende eller noget helt femte. Delia Day er en yderst kompetent kvinde, der absolut ikke er uvidende om sprogets betydning, og som evner at lade denne viden skinne igennem alle artiklerne. Der er i hvert tilfælde materiale at fordybe sig i til mange timer, uanset om man bliver på gratis siden, eller vælger at tegne et medlemskab.

